

Til lovforslag nr. L 222. Skriftlig fremsættelse (30. april 2003)

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om Den Europæiske Unions udvidelse med Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

(Lovforslag nr. L 222).

Det fremsatte lovforslag vil gøre det muligt for Danmark at ratificere tiltrædelseskomplekset vedrørende Tjekiets, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiets optagelse i EU. Disse lande vil tiltræde EU pr. 1. maj 2004, såfremt alle femten EU-lande og de tiltrædende lande forinden har tilendebragt deres respektive ratifikationsprocedurer og rettidigt har deponeret ratifikationsinstrumenterne.

Traktatkomplekset består af en traktat, en akt med en række bilag tilknyttet samt en slutakt – i alt omkring 5000 sider. Det retlige grundlag for de ti landes tiltrædelse bygger på samme principper som ved tidligere udvidelser, nemlig øjeblikkelig og fuld indpasning i institutionerne og – bortset fra de fastsatte tidsbegrænsede overgangsforanstaltninger – fuld accept af de grundlæggende traktater og institutionernes retsakter, hvori der kun foretages tilpasninger, der er nødvendiggjort af tiltrædelsen.

I forhold til tidligere udvidelser er der denne gang indrømmet betydeligt flere overgangsforanstaltninger, hvilket bl.a. skyldes, at de ti tiltrædende lande ved udvidelsesprocessens start på visse områder var længere fra at opfylde alle kravene til EU-medlemskab end tidligere ansøgere. Sverige, Østrig og Finland var eksempelvis allerede inden optagelsen tilknyttet EU's indre marked gennem EØS-aftalen. Hertil kommer, at EU-samarbejdet siden sidste udvidelse er

udbygget, hvorfor forhandlingerne denne gang har omfattet flere retsakter.

Der er truffet aftaler om overgangsforanstaltninger på følgende områder af EU's regelsæt: frie varebevægelser, fri bevægelighed for personer, fri bevægelighed for tjenesteydelser, frie kapitalbevægelser, konkurrencepolitik, landbrug, fiskeri, transportpolitik, fiskale bestemmelser, social- og arbejdsmarkedspolitik samt beskæftigelse, energi, telekommunikation og informationsteknologi, miljø samt toldunionen. Overgangsforanstaltningerne er tidsbegrænsede, af begrænset rækkevidde og i de fleste tilfælde ledsaget af en plan med klart definerede etaper for gennemførelse af EU-reglerne. De er udformet under hensyntagen til princippet om, at overgangsforanstaltninger ikke må medføre ændringer i EU's politikker, hindre deres funktion eller medføre afgørende skævheder i det indre marked og den frie konkurrence.

Den finansielle ramme for udvidelsen med ti lande, som blev forhandlet på plads af det danske EU-formandskab på Det Europæiske Råd i København i december 2002, indebærer 40.854 mio. euro i forpligtelsesbevillinger til de nye medlemslande afsat i perioden 2004-2006. Dermed holdes udgifterne til udvidelsen inden for det loft, der blev sat for årene 2004-2006 ved den såkaldte Dagsorden 2000-aftale på Det Europæiske Råds møde i Berlin i marts 1999.

Godt halvdelen af de finansielle midler til de nye medlemslande i perioden 2004-2006 vil falde under strukturfondene og Samhørighedsfonden. Overførelsen af midler fra fondene vil være betinget af de tiltrædende landes fulde implementering af indgæede forpligtelser, hvad angår relevant lovgivning, institutionel infrastruktur samt administrativ kapacitet knyttet til planlægning, gennemførelse og finansiell styring af projekter.